

Kinder- en Meisjesboeken.

Tineke. En wat ze zoo'n heelen dag doet.

Fotografie en verzorging Piet Maree.

Tekst van Clara Asscher-Pinkhoff.

H. P. Leopolds Uitgever Mij. N. V. Den Haag.

Gebonden f 2,50.

Aan Tineke's Moeder is dit prachtige platenboek, voor kleuters bestemd, opgedragen. Gelukkig de Moeder, die een dochttertje als Tineke heeft, er dan zulke prachtige foto's van krijgt, en later komt er van al die foto's een boek, eenvoudig, smaakvol en voornaam uitgegeven. Met een eenvoudigen, smaakvollen tekst van de bekende schrijfster Mevrouw Asscher-Pinkhoff, die zich echt als een moeder tot haar kinderen richt en weet, hoe men voor de kleintjes vertellen moet.

Tineke is een schat — en een heel modern meisje. Als haar dag begonnen is in het badje en in den tuin, waar veel pleziertjes voor Tineke zijn, dan heeft zij het later op den dag druk met de telefoon en de radio, met een fototoestel en de piano — en op slot van zaken probeert zij te chauffeeën.

Dit is nu echt een boek om door grootmoeders gekocht te worden. Die moeten er dan eerst zelf volop van genieten, het dan voor haar kleinkinderen meebrengen en het samen met hen bekijken.

Rondom Miek door Willy Strijt.

Platen en bandteekening van Hans Borrebach.

Van Goor Zonen's Uitgevers Mij. Den Haag.

Gebonden f 2,50.

Dit is een mooi, fijn boek voor meisjes van 14-16 jaar of nog wat ouder, die eens iets anders willen

lezen dan de opeenvolging van dulle grappen, die sommige meisjesboeken kunnen bevatten.

Miek is vijftien, maar ervaart veel van den ernst van het leven, al is zij daar niet somber door en al blijft zij dapper. Zij is een nakomertje met twee volwassen broers en een reeds getrouwde zuster, die haar, juist als zij een echte opfleuring heel goed kan gebruiken, tot tante en zelfs peettante maakt. Echter vanuit Indië, zoodat Miek haar nieuwe schat nog lang niet kan knuffelen. Mieks moeder is zestig jaar en heeft veel met ziekte van haar kinderen te kampen gehad. Drie heeft zij er moeten verliezen — nu is Miek moe en lusteloos en het blijkt, dat haar ééne long is aangedaan. Miek gaat naar een sanatorium voor jonge meisjes op de Veluwe. Uitnemend is haar verblijf daar beschreven. Er zijn er, die opbloeien, beter worden — er zijn er, wier toestand verergert, die sterven — er zijn er, die jaar in jaar uit liggen, zonder merkbare verandering. En toch blijven zij allen zoo jong en soms zoo jolig. Miek krijgt hier lessen voor het leven. Mooi is de hartelijke, zuivere vriendschap geteekend, die Miek bindt aan Hans, een vriendin van haar getrouwde zuster, een veel ouder meisje dus, maar dat met Miek jong kan zijn en haar geheel begrijpt. Innig is ook Mieks verhouding tot haar oudsten en zooveel ouderen broer, die om zijn gestorven verloofde treurt.

Hans Borrebach illustreerde het boek vlot en laat op den band goed zien, dat je niet triest bij de pakken neer hoeft te zitten, al ben je in een sanatorium en verblijf je overdag in een lighal.

S. Lugten-Reys.

Wees scherp in Uw blik, maar zacht in Uw oordeel.

Tolstoi.